

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

II. Quomodo ex concione Anastasii presbyteri, deprehensus sit Nestorius, quod Mariam non Deiparam vocaret; sed Christiparam; atque idcirco haereticus pronuntiatus est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

παρουφάνων ἐτικυῖ ἀλλοπάρεργον μὲν, ἰσο-
είας ὃ ἀξίον ἐξυρεῖν δυνήθειν, τῷ ἰσοερίαν
λαπιθέμῳ ἐνθα τῷ Φιλανθρώπῳ ᾧ ἑξ-
σαιη θεῷ.

Aloco ac tempore exponemus. Adre-
xam præterea quidquid memoratu di-
gnum reperire potuero, licet ab insti-
tuto nostro alienum esse videatur: fi-
nem scribendi facturus, ubi divino Nu-
mini placuerit.

Κεφ. β΄.

Ὅπως ἐφορέθη τες εἶσι· δι' ἀναστασίῃ μαθητῶ, διδά-
σκει· μὴ θεοτόκον, ἀλλὰ χεῖρ δόκον τῷ ἀγίαν καλῶν
διομήτορα, δι' ἐν αἰτίαν καὶ ἀεθλικὸς
ὁ μολογῆσαι.

CAP. II.

Quomodo ex Concione Anastasi Presbyteri
deprehensus sit Nestorius, quod Mariam non
Deiparam vocaret, sed Christiparam: atque
idecirco hæreticus pronuntiatum sit.

Ἐπειδὴ γενεσέοις, ἡ θεόμαχ^ο γλώσ-
σα, τὸ καὶ ἀφ' αὐτῆς συνέδριον, τὸ
τῆς βλασφημίας ἐργαστήριον, ἐν ᾧ πάλιν
χεῖρὸς συμφωνεῖται τε καὶ ἀπερρώσκειται, τὰς
φύσεις διαίρεθῆναι τε καὶ ἀπερρώσκειται,
ὁ μὴ δὲ ἐν αὐτῷ τῷ σαυρῶ ὅσων ὅλων συν-
τελεῖται καὶ τὸ γεγραμμένον, ἢ τὸν ὑφαντὸν
διόλου χιτῶνα ᾧ τῷ θεοτόκον ἀεθρί-
γεις, τῷ μὲν θεοτόκ^ο φωνῶν τῷ πα-
ναγίῳ πνεύματι ἡδὴ χαλκιδυθεῖσαν διὰ
πολλῶν ἐγκρίτων πατέρων, ἐξώθησέ τε
ἀπεβόλετο· τῷ δὲ χεῖρὸς παρμα-
ραξας, ἀντεχάλκυσέ τε καὶ ἀνετύπωσέ
μυρίων τε αὐτῶν πολέμων τῷ ἐκκλησίαν ἐνέ-
πλησεν, αἵμασιν ἐμφυλίοις ταύτης ἐπικλύ-
σας· δοκῶ μὴ ἀπορήσειν πρὸς εὐλογον δια-
σκευῶν τῆς ἰσοείας, καὶ τῆς ταύτης τελευτῆς
καταλήσειν, εἰ γε προσημασθῆναι χεῖρ
τῷ ἐπὶ πάντων συνεργῆναι θεῷ ἐν τῆς
νεσοεῖς ἑξ ὁμοεῖς βλασφημίας. ἤρξα-
το δὲ ὁ τῷ ἐκκλησιῶν πόλεμ^ο ἐνθενδε.
ἀναστάσιος τις πρεσβύτερος, τῷ γνώμῳ
κακόδοξ^ο, νεσοεῖς καὶ τῷ νεσοεῖς ἰσδαί-
κων δογματῶν διάπυρ^ο ἐραξῆς, ὅς καὶ συν-
ἐκδημος οἱ γέγονε πρὸς τῷ ἐπισκοπῶ
ἀπαίρητι, ὅτε καὶ θεοδώρ^ο κατὰ τῷ μο-
νησῆσαν στυλίων ὁ νεσοεῖς, τῆς εὐσε-
βείας παρετέστη, τῶν ἐμὲν διδασκα-
των ἀεροασάμῳ, ὡς θεοδέλω ἀεὶ τῶν
ἐπιστολικῶς γεγραπῶν τὰς διαλέξεις τῷ
φιλοχρίστῳ λεῶ ποιέμῳ ἀνά τῷ ἐκ-
κλησίαν κωνσταντινικῆ πόλεως, ἀναφανδὸν ἐ-
τόλμησεν εἰπεῖν, θεοτόκον τῷ μαρίαν
καλεῖται μηδεῖς. Μαρία γὰρ ἀνθρώπ^ο
ἦν ἡ ὑπὸ ἀνθρώπου δὲ θεὸν τεχθῆναι ἀδύ-
νατον. πρὸς ταῦτα τῷ φιλοχρίστῳ λεῶ
δυσχερῆσαι, καὶ βλασφημίαν εἰκότως
ἠγεμῆναι τῷ διαλέξειν, νεσοεῖς ὁ τῆς

Quandoquidem Nestorius, lin-
gua illa DEO inimica: alterum
Caiaphæ Concilium: officina blasphe-
miæ, in qua condito pretio iterum
venditur Christus, divisus atque discer-
ptis ejus naturis, cui ne in ipsa quidem
cruce ullum ex ossibus fuerat commi-
nutum, sicuti scriptum est, nec tunica
illa textilis à Deicidis discerpta fuerat;
ille, inquam, Nestorius vocem quidem
Deiparæ, quæ à multis probatissimis
Patribus, Sancti Spiritus afflatu fabri-
cata fuerat, rejecit ac repudiavit: Chri-
stiparæ autem vocabulum, tanquam
adulterinam monetam, à se culum at-
que efformatum vice illius supposuit:
Et innumeris bellis Ecclesiam replevit,
civilis sanguine eam inundans: mate-
riam nequaquam mihi defuturam esse
spero ad historiam apte & concinne
disponendam, meque eam ad exitum
usque perducturum esse, si opitulante
Christo, qui super omnia est Deus, ab
impiissimi Nestorii blasphemia exorsus
fuero. Porro Ecclesiæ bellum hinc
originem sumpsit. Fuit quidam Ana-
stasius Presbyter, haud quaquam sanæ
fidei; Nestorii ejusque Judaicorum
dogmatum fautor acerrimus; qui eti-
am Nestorium ad Episcopatum urbis
Regiæ proficiscentem fuerat comita-
tus; quo quidem tempore Nestorius
apud Mopsuestiam congressus cum
Theodoro, auditâ illius doctrinâ, à re-
cta pietate deflexit, sicut in Epistola
quadam de his rebus agens scribit The-
odulus. Hic igitur Anastasius cum in
Ecclesia Constantinopolitana sermo-
nem haberet ad populum Christi a-
mantem, ausus est palam ac diserte di-
cere: Mariam nemo Deiparam vo-
cet: Nam Maria homo fuit. Fieri
autem non potest, ut ex homine na-
scatur Deus. Iis auditis, cum Popu-
lus Dei graviter commotus esset, & ser-
monem illum, uti par erat, blasphe-
miam duceret, Nestorius auctor illius
blasphemiarum, non modo Anastasium
Kk

non prohibuit, nec recta sanæque doctrinæ patrocinium suscepit. Verum iis, quæ ab Anastasio dicta erant, aperte robur addidit, in huiusmodi disputacionibus pervicaciter insistentis. Interdum etiã propria interferens atque intexens dogmata, & reconditum mentis suæ virus effundens, adhuc pejora & magis impia docere conatus est. Adeo ut in suam ipsius perniciem hæc diceret. Ego illum, qui bimestris ac trimestris factus est, nunquam Deum appellaverim; quemadmodum à Socrate, & in Actis prioris Ephesinæ Synodi perspicue relatum est.

Aβλασφημίας καθηγήτης, ἔ μόνον ἐ δὲ κάλυπεν, ἔ δὲ τοῖς ὀρθοῖς προσεβήθετο δογμασι ἀλλὰ καὶ μάλα ἀτεχνῶς τοῖς ἐπιμένοις ἀνασασίω τὴν ῥοπὴν ἐδίδα, φιλοκότερον ἐν τοῖς καθ' ἐτέων ἐπιστάμοι καὶ παρὰ καὶ ἰδίας παρηνιδεῖς τε καὶ παρὰ ἐργελάφων δόξας, καὶ τὸν τῆς Ἰουχῆς τὸ ἀπερδιγόμενον, βλασφημότερα διδάσκων ἐπειράτο ὡσεὶ κατὰ τῆς ἰδίας κεφαλῆς ἐπιφθέγγεσθαι, τὸ γυόμενον διμνηαῖον, ἢ μνηαῖον, ὅσα ἂν θεὸν ὀνομάσαιμι, ὡς τὰ β' καθ' ἐτέων σωκρατῆ τε καὶ τῆ ἐν ἐφέσω πύργου σωδὴ σαφῶς ἐσθῆλαι.

CAP. III.

Κεφ. γ'.

Quid M. Cyrillus ad Nestorium scripserit, & quomodo tertia Synodus Ephesi congregata sit, ad quam Joannes Antiochenus Episcopus & Theodorus tardius accesserunt.

Ὅσα ὁ μὲν κύριλλος τῶν ἡγεσιῶν ἐγραφε, καὶ ὅσα ἐ τῆ σὺνόδου ἐ ἐφίση ἡθροῖσιν, ὑπερήσαντι ἰωάννη ἀντιοχείας, καὶ θηοδώρου.

QUæ cum Cyrillus Alexandrinorum Episcopus, Vir celeberrimi nominis, per litteras suas reprehendisset, iisdemque respondisset Nestorius, ac neque iis, quæ à Cyrillo, neque his, quæ à Celestino senioris Romane Episcopo scripta erant, acquiesceret, sed nihil veritus, adversus universam Ecclesiam proprium virus evomeret; merito Cyrillus petiit à Theodosio, qui tunc Orientis Imperium administrabat, ut ejus mandato prima Synodus Ephesi congregaretur, Imperialibus litteris, tum ad Cyrillum ipsum, tum ad omnes ubique sanctissimarum Ecclesiarum Episcopos missis. Igitur Theodosius Synodum indixit die sanctæ Pentecostes, quo die vivificus DEI Spiritus in nos descendit. Ac Nestorius quidem, eo quod Ephesus haud procul abest Constantiнопoli, primus illic adfuit. Cyrillus quoque unã cum provincialibus Episcopis, ante præstitutum diem venit. Joannes verò Antiochenus Episcopus, unã cum suis ad constitutum diem non adfuit: non tamen sua sponte, sicut multis videtur dum moram suam excusat: sed propterea quod Episcopus provincie suæ citius colligere non potuerat. Quippe urbes, quæ sub illo erant, ab urbe Antiochia, quæ nunc Theopolis dicitur, homini quidem expedito distant duodecim dierum itinere: aliis vero amplius etiam quam duodecim. Ephe-

ΩΝ ἐπεδὴ κύριλλος ὁ τῆς αἰδοῦσας μνήμης ἐπίσκοπος τῆς ἀλεξανδρείας, δι' ὀμείων ἐπελαμβάνετο συλλαβῶν, νεστωριου τε αὐτέτοις ἀνέπιπτε, καὶ ἐδὲ τοῖς κυριλλίου ἐδὲ τοῖς κελεσίω τῶ τῆς παρῆστυτερας ῥομῆς ἐπισκοπῶ γραφεῖσεν ἐπέβητο τὸν ἐἰδῖον ἑμῶν κατὰ πάσης δόξας τῆς ἐκκλησίας, μηδὲν διλαβόμενος, εἰκότως ἐδῶσε ἰδίωμασι τῶ νέε θεοδοσίε τὰ σὴν ἡγετα, τῆς ἑώας διέποισθαι, τὴν ἐν ἐφέσω πύργου σὺνὸδον ἀλιδοῦσιν γραμματῶν βασιλικῶν γυρομένων πρὸς τε κύριλλον καὶ τῆς ἀπανταχῆ τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν προσηκῶσας: ὅς κυρίαν τῆς σωελάσσεως ἀπέφθικε τὴν ἁγίαν πῶληκος ἡμέρας, ἐν ἣ τὸ ζωοποιὸν ἡμῖν ἐπεφοίτησε πνεῦμα. καὶ νεστωριου μὲν, ἔ μακρὰν τῆς ἐφέσεως διεσώσας τῆς κωνσταντινῆς, φθάνει πάντως. καὶ κύριλλος δὲ καὶ οἱ ἀμφ' αὐτὸν, πρὸ τῆς ἐπαγγελθείσης ἡμέρας ἀπηνήκασιν. ἰωάννης δὲ ὁ τῆς ἀντιοχείων πρὸεδρῶ, σὺν τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ἀπελείφθη τῆς ὀριδοῦσας ἡμέρας, ἔτι ἐκὼν, ὡς πολλοῖς διπλολογούμενος δοκεῖ. ἀλλ' ὅτι μὴ ἀγείραι τῶν ἡγετα, τῆς ἀμφ' αὐτὸν ἐδυνήθη, δις αμῶν τῶν αὐτῶν πόλεων τῆς πάλαι μὲν ἀντιόχειας, ἰωάννη δὲ θεῶ πρὸς αὐτοῦ μῆνης πόλεως, ὁδὸν ἀνορθῆ διζῶν ἡμερῶν δυοκαίδεκα, τισὶ δὲ, καὶ πλείοι, διεσώσας